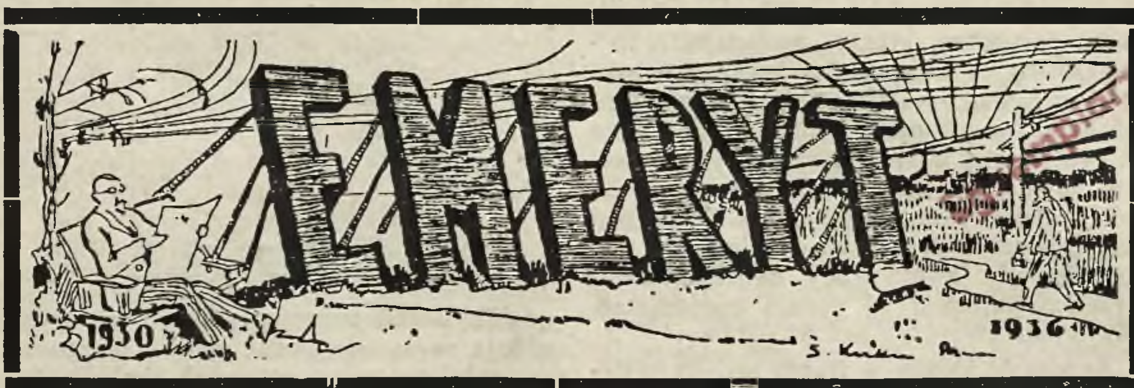
Rok VII Nr 22

Poznan, 15 listopada 1949

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Poznań, ul. Młyńska 5

KONTO P. K. O. nr V-845
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 360
kwartalnie . . „ 90
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo . zł 10
napis: 1 słowo . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Służba zaborcza

Ze względu na liczne interpelacje z powodu nieuwzględniania korzystniejszego liczenia lat służby pełnionej w państwach zaborczych podczas wojny światowej, przytaczamy odnośne postanowienia ustawy emerytalnej wraz z poprawkami wprowadzonymi ustawą z dnia 12 marca 1938 o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowcyh (Dz. U. R. P. Nr 17 poz. 125)

Art. 81.

Funkcjonariuszom, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej, oraz zawodowym wojskowym, którzy przed wstąpieniem do wojska polskiego, pozostawali na służbie jednego z byłych państw zaborczych, jako też w służbie byłego Wydziału Krajowego Galicyjnego, lub też którzy byli nauczycielami publicznych szkół ludowych i wydziałowych i przechodzą w stan spoczynku ze służby państwowej polskiej, względnie ze służby w wojsku polskim — wlicza się do wysługi emerytalnej pełną ilość lat służby w b. państwie zaborczym, podlegającą zaliczeniu według ustaw emerytalnych odnośnego państwa zaborczego, a względnie według ustaw krajowych galicyjskich, z zastrzeżeniem, że sposób zaliczania czasu tego do wysługi emerytalnej nie może być korzystniejszy, aniżeli w służbie, państwowej polskiej, względnie w wojsku polskim, na mocy niniejszej ustawy, tudzież lata służby państwowej polskiej. „Przy wliczaniu" o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, z czasu służby w byłym państwie zaborczym uwzględnia się jedynie okresy rzeczywistej służby, okresów natomiast, podlegających doliczeniu z tytułu korzystniejszego liczenia tej służby, nie uwzględnia się; zastrzeżenie to nie dotyczy osób, odznaczonych orderem wojskowym „Virtuti Militari" lub „Krzyżem Niepodległości". Czas piastowania mandatu poselskiego lub senatorskiego przed wejściem w życie niniejszej ustawy zalicza się przy tym do emerytury.

Służba wojskowa pełniona w byłym państwie zaborczym z poboru, mobilizacji lub ochotniczo — bez względu na odmienne przepisy emerytalne danego państwa zaborczego — podlega wliczeniu do wysługi emerytalnej jedynie w przypadku, gdy pełniąca te służbę osoba już w b. państwie zaborczym uzyskała charakter funkcjonariusza państwowego lub zawodowego wojskowego, albo gdy po odbyciu służby wojskowej przeszła bezpośrednio do służby państwowej polskiej, cywilnej lub wojskowej, względnie do służby w jednej z formacyj wojskowych, uznanych przez Państwo Polskie.

Za bezpośrednie przejście w rozumieniu ustępu poprzedzającego uważa się wstąpienie do służby państwowej polskiej, cywilnej lub wojskowej, albo do służby w formacji wojskowej, uznanej przez Państwo Polskie, przed upływem miesiąca od daty opuszczenia służby wojskowej w b. państwie zaborczym.

W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Minister Skarbu, na wniosek właściwej władzy naczelnej, może wyrazić zgodę na zaliczenie służby nieodpowiadającej wskazanemu powyżej warunkowi bezpośredniego przejścia.

Funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy służyli czynnie w czasie trwania mocy obowiązującej ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 466) i z dnia 5go sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 616), a którzy przed wstąpieniem do służby państwowej, względnie wojskowej, pełnili służbę samorządową w Państwie Polskim, zaliczalną do wysługi emerytalnej w myśl punktu d) art. 15 ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 466), względnie punktu a) art. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 616), zalicza się do wysługi emerytalnej czas tej służby samorządowej pod warunkami, określonymi w wymienionych ustawach.

Końcowe daty służby w b. państwach zaborczych ustali rozporządzenie Rady Ministrów.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zaliczy do wysługi emerytalnej lata udowodnionej pracy nauczycielskiej tym byłym zawodowym nauczycielom polskich szkół prywatnych w b. zaborze rosyjskim, którzy, posiadając odpowiednie kwalifikacje, wstąpili do służby państwowej polskiej w zawodzie nauczycielskim i pozostają na służbie w dniu 1 października 1923 r. i ze służby tej przechodzą w stan spoczynku, a to pod warunkiem, iż w ciągu pół roku, licząc od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, przedłożą Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wystarczające dowody swej pracy nauczycielskiej w wymiarze co najmniej 14 godzin tygodniowo.

Przepisy wykonawcze do art. 81 ustawy.

§ 99. Zaliczanie służby w trybie art. 18 następuje równocześnie z zaliczeniem służby państwowej, gdy dany funkcjonariusz państwowy lub zawodowy wojskowy przechodzi w stan spoczynku z zastrzeżeniem postanowień art. 4 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239).

§ 100. Odmawiając zaliczenia do emerytury okresu służby w państwie zaborczym na mocy art. 81 ustawy, władza powinna rozpatrzyć możliwość doliczenia tej służby na zasadzie art. 97 lub art. 101 lit. b) ustawy, jako pracy zawodowej.

§ 101. Przez służbę w państwach zaborczych, której zaliczenie normuje art. 81 ustawy, należy rozumieć jedynie służbę państwową (cywilną lub wojskową), pełnioną w jednym z państw zaborczych (Austro-Węgry, Niemcy, Rosja) w okresie, kiedy państwo to miało jeszcze charakter państwa zaborczego (§ 106), i na obszarze, na który w czasie pełnienia służby rozciągała się władza tego państwa, bez względu na to, czy obszar ten wchodzi obecnie w skład Rzeczypospolitej Polskiej. Natomiast nie może być uważana za służbę w państwie zaborczym służba na obszarze, który obecnie należy do Państwa Polskiego, pełniona w okresie przejściowym przed objęciem tego obszaru przez władze polskie, a po opuszczeniu go przez władze zaborcze.

§ 102 (1) Art. 81 ustawy dotyczy jedynie tych osób, które nabywają prawo do uposażenia emerytalnego na zasadzie postanowień, zawartych w tytułach I i II ustawy. Osoby, które nie zostały przyjęte do służby stałej lub w charakterze zawodowych wojskowych w rozumieniu art. 1 ustawy, mogą otrzymać zaopatrzenie emerytalne lub odprawę jedynie na mocy art. 28, 95, 102, 103, 104 lub 108 ustawy.

(2) Zaliczalność służby w państwie zaborczym nie jest zależna od terminu wstąpienia do służby polskiej i terminu uzyskania charakteru stałego funkcjonariusza państwowego lub zawodowego wojskowego.

(3) Wystąpienie z polskiej służby państwowej nie unicestwia praw, nabytych w służbie państw zaborczych, natomiast wydalenie z polskiej służby państwowej z pozbawieniem praw emerytalnych rozciąga się również na prawa, nabyte w służbie państw zaborczych.

§ 103. Służba pełniona w b. Wydziale Krajowym, zalicza się na mocy art. 81 ustawy, tylko o ile była zaliczalna w myśl przepisów emerytalnych b. Wydziału Krajowego.

§ 104. (1) O zaliczalności danego okresu służby w państwie zaborczym na zasadzie art. 81 ustawy decydują wyłącznie przepisy, które obowiązywały w danym państwie zaborczym; normują one również stosunek, w jakim ma nastąpić zaliczenie lat tej służby. Jednak służba w państwie zaborczym nie może być zaliczona w stosunku korzystniejszym niż ten, w którym służba ta była zaliczona, gdyby była pełniona w Państwie Polskim. Zastrzeżenie to ma zastosowanie przy obliczaniu wysokości zaopatrzeń emerytalnych, lecz nie przy rozstrzyganiu kwestii nabycia uprawnień emerytalnych z mocy art. 82 lub 95 ustawy.

(2) Jeżeli przepisy państwa zaborczego przewidują uprzywilejowany sposób zaliczania lat służby, pełnionej w szczególnych okolicznościach, które w Państwie Polskim nie mają odpowiednika (np. służba w koloniach), należy stosować przepisy państwa zaborczego.

(3) Jeżeli przepisy państwa zaborczego uzależniały zaliczalność danego okresu służby wojskowej od bezpośredniego wstąpienia po jej odbyciu do państwowej służby cywilnej, art. 85 ustawy nie ma zastosowania i warunek bezpośredniego przejścia ze służby wojskowej do cywilnej należy uważać za spełniony, o ile dana osoba po zwolnieniu z wojska państwa zaborczego wstąpiła do państwowej służby cywilnej w danym państwie zaborczym lub też w czasie, w którym dane państwo nie utraciło jeszcze charakteru zaborczego (§ 106), pozostawała w wojsku tego państwa, a następnie bezpośrednio wstąpiła do polskiej służby państwowej lub do wojska polskiego (polskich formacyj wojskowych), a w razie zaś istnienia przerwy między służbą wojskową w wojsku państwa zaborczego, a następna cywilna (polska lub w państwie zaborczym) służba wojskowa w państwie zaborczym nie jest zaliczalna. Za przerwę nie uważa się okresu przebywania w niewoli oraz okresu, podczas którego powrót do kraju był dla danej osoby zupełnie niemożliwy.

§ 105. Służba samorządowa w Państwie Polskim jest zaliczalna w trybie art. 81 ust. 2 ustawy jedynie osobom, które po odbyciu tej służby wstąpiły do służby państwowej i przed dniem 1 października 1923 r. uzyskały charakter stałych funkcjonariuszów lub zawodowych wojskowych.

§ 106. (1) Za służbę w państwach zaborczych uważa się służbę cywilną i wojskową, pełnioną w Rosji przed dniem 1 listopada 1917 r. według kalendarza gregoriańskiego (nowego stylu), w Austro-Węgrzech — przed dniem 1 listopada 1918 r., służbę cywilną w Niemczech — przed dniem 10-go stycznia 1920 r., a służbę wojskową w wojsku niemieckim — przed dniem 27 grudnia 1918 r.

(2) W razie wątpliwości domniemywa się, że we wszystkich dokumentach, dotyczących służby w Rosji, pełnionej przed dniem 1 listopada 1917 r., daty są oznaczone według kalendarza juliańskiego (starego stylu). Daty te przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego należy zastąpić datami, obliczonego według kalendarza gregoriańskiego (nowego stylu), przez przesunięcie ich o trzynaście dni, a jeżeli chodzi o służbę, pełnioną przed dniem 1go marca 1900 r. o dwanaście dni naprzód.

(3) Niemiecką służbę cywilną na części obszaru plebiscytowego Górnego Śląska, przyznanej Rzeczypospolitej Polskiej na mocy decyzji Rady Ambasadorów z dnia 20 października 1921 r., przyjętej przez Rząd Polski uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 października 1921 r., podaną do wiadomości oświadczeniem rządowym z dnia 23 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 369), liczy się do dnia 20 października 1921 r. niemieckim funkcjonariuszom państwowym, którzy przy obejmowaniu Górnego Śląska przez władze polskie byli zatrudnieni na obszarze plebiscytowym i pozostawali na swych stanowiskach służbowych, z których zostali bezpośrednio przyjęci do polskiej służby państwowej, czas służby w państwie niemieckim jako zaborczym liczy się do dnia przejęcia władzy w miejscu urzędowania przez Państwo Polskie, najdłużej jednak do dnia 20 lipca 1922 r.

(4) Niemiecką służbę cywilną na obszarze tzw Wałów Kwidzyńskich (5 wsi na północ od Korzeniowa), przyznanym Rzeczypospolitej Polskiej na mocy uchwały Rady Ambasadorów z dnia 12 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 54, poz. 470 załącznik 1 article II p. 3-5), liczy się od dnia 12-go sierpnia 1920 r.

Nad powyższymi postanowieniami otwieramy dyskusję Czytelników w celu umożliwienia ich wypowiedzenia się na temat niejasnych dla nich postanowień, którymi czują się pokrzywdzeni.

Komunikaty

Komisja Likwidacyjna Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych
Warszawa-Praga, ul. Grochowska 342, m. 9
Telefon W-wa-Praga 46-08
Konto P. K. O. I-54327
L. 34/49

Do

Wszystkich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych w Polsce

W uzupełnieniu ogłoszenia w „Emerycie" nr 20 z dnia 15 października br. w sprawie konieczności płacenia składek członkowskich do Związku Zrzeszeń Emerytów, — Komisja Likwidacyjna zwraca się do wszystkich Zrzeszeń tak Okręgowych jak i Powiatowych oraz Kół miejscowych należących do Związku Zrzeszeń z przypomnieniem, że płacenie w dalszym ciągu składek członkowskich obowiązuje nadal w myśl uchwały zapadłej na Walnym Zjeździe Delegatów w dniu 24 lipca br. aż do zlikwidowania Związku Zrzeszeń, co nastąpić może dopiero po utworzeniu przy Centralnej Radzie Związków Zawodowych Wydziału Emerytur i Rent i powołania do niego w myśl przyrzeczenia naszej Reprezentacji.

Nadmieniamy, że Komisja Likwidacyjna ma obecnie te same wydatki i zobowiązania, jakie ponosiła przed tym, — prowadzi nadal akcję o poprawę bytu, o podwyższenie emerytur w roku 1950 w myśl przyrzeczenia władz najwyższych o 10%, o uwzględnienie odznaczeń i o zrealizowanie uchwał zapadłych na Zjazdach Delegatów.

Należy więc składki bieżące, zaległe za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień i październik br. przesłać niezwłocznie pod podanym w nagłówku adresem na konto PKO i przekazywać je nadal aż do odwołania.

Wobec technicznej niemożliwości zawiadomienia wszystkich Zrzeszeń i Kół prosimy o natychmiastowe zawiadomienie tych Zrzeszeń i Kół o treści niniejszego pisma, które leżą w zasięgu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych — na tamtejszym terenie. Obowiązujące składki wynoszą po 2 zł od członka.

Komisja Likwidacyjna
(—) Perkowicz (—) Łuszczyński (—) Gizella

Państwowy Zakład Emerytalny *podaje do wiadomości, że na podstawie art. 2 ust 2 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42 poz. 304) — sieroty pozostałe z małżeństwa zawartego przez emeryta, mają prawo do pensji sierocej od dnia 1 stycznia 1949 r.*

Wobec powyższego uprawnione osoby, którym nawet już odmówiono przyznania pensji sierocych z tego powodu, że były to dzieci pozostałe z małżeństwa zawartego przez emeryta, powinny się zwrócić do P. Z. E. o przyznanie tych pensji.

Ulgi w podatku od lokali

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr 54 z dnia 27 października 1949 r. ukazało się następujące rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej z dnia 15 września 1949 r. w sprawie ulg w podatku od lokali:

Na podstawie art. 40 ust. 2 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1947 Nr 40 poz. 198 z 1948 r. Nr 21, poz. 142, Nr 41 poz. 297 Nr 52, poz. 416 i z 1949 r. Nr 16 poz. 100) w porozumieniu z Ministrem Skarbu zarządza się co następuje:

Par. 1. 1. Ulgi podatkowe przewidziane w art. 40 ust. 1 dekretu o podatkach komunalnych stosowane będą również w roku podatkowym 1949 w odniesieniu do lokali mieszkalnych najwyżej trzyizbowych, zajmowanych przez osoby pobierające zaopatrzenie emerytalne (ubezpieczeniowe) z funduszów publicznych i nie posiadających innych źródeł dochodu.

2. Przepis ustępu 1 nie uchyla dalej idących ulg, jakie dotychczas osobom pobierającym zaopatrzenia emerytalne (ubezpieczeniowe) z funduszów publicznych przyznały na rok podatkowy 1949 gminne, bądź miejskie rady narodowe na podstawie art. 40 ust. 3 dekrteu o podatkach komunalnych.

Par. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Administracji Publicznej
w. z. J. Izydorczyk
Minister Skarbu *K. Dąbrowski"*

Tabela Zaopatrzeń Emerytalnych nauczycieli szkół państwowych i publicznych, pobierających ostatnio w służbie czynnej uposażenie wg grup, ustalonych w Rozp. R. M. z dn. 19. II. 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 85):
Wg tej tabeli podlegają przerachowaniu zaopatrzenia emerytalne w w. nauczycieli, których stosunek służbowy ustał po dniu 31. 1. 1934 r. i przed dniem 1. 1. 1949 r. — wg zasad podanych w uwagach (na dole).

Obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 r.

Upos. zas.		Wysł. lat	10	11	12	13	14	15	16
grupa	kwota	% %	30	32	34	36	38	40	43
		100	6.450	6.880	7.310	7.740	8 170	8 600	9.245
1	21.500	50	3.225	3.440	3.655	3.870	4.085	4.300	4 622,5
		25	1.612,5	1 720	1.827,5	1.935	2.042 5	2 150	2.311,25
		100	5.550	5.920	6.290	6 660	7.030	7.400	7.955
2	18 500	50	2.775	2.960	3.145	3.330	3.515	3.700	3.977,5
		25	1.387,5	1.480	1.572,5	1.665	1.757 5	1.850	1.988,75
		100	4.650	4.960	5.270	5 580	5 890	6 200	6 665
3	15.500	50	2.325	2.480	2 635	2.790	2.945	3.100	3.332,5
		25	1 162,5	1 240	1.317,5	1.395	1.472,5	1.550	1.666 25
		100	4.290	4 576	4 862	5.148	5 434	5.720	6 149
4	14.300	50	2.145	2.288	2.431	2.574	2.717	2.860	3.074,5
		25	1.072,5	1.144	1.215,5	1.287	1.358,5	1.430	1.537,25
		100	3.900	4.160	4.420	4 680	4 940	5.200	5 590
5	13.000	50	1.950	2.080	2.210	2.340	2.470	2.600	2.795
		25	975	1.040	1.105	1.170	1.235	1.300	1.397,5
		100	3.660	3.904	4 148	4.392	4.636	4 880	5.246
6	12.200	50	1.830	1.952	2.074	2.196	2.318	2.440	2.623
		25	915	976	1.037	1.098	1.159	1.220	1.311,5
		100	3.390	3 616	3.842	4.068	4 294	4 520	4 859
7	11.300	50	1 695	1.808	1.921	2.034	2.147	2.260	2.429,5
		25	847,5	904	960.5	1.017	1.073,5	1.130	1.214,75

Upos. zas.		Wysł. lat	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
grupa	kwota	% %	46	49	52	55	58	61	64	67	70	73
		100	9.890	10.535	11 180	11.825	12 470	13 115	13 760	14.405	15.050	15.695
1	21.500	50	4.945	5.267,5	5.590	5.912,5	6.235	6.557,5	6.880	7.202,5	7 525	7.847,5
		25	2.472,5	2.633,75	2.795	2.956 25	3.117,5	3.278,75	3.440	3.601,25	3.762,5	3 923,75
		100	8 510	9.065	9.620	10 175	10.730	11.235	11.840	12.395	12.950	13.505
2	18 500	50	4.255	4.532,5	4.810	5.087,5	5.365	5.542,5	5.920	6 197,5	6.475	6.752,5
		25	2.127,5	2 266,25	2.405	2.543,75	2.682,5	2.821,25	2.960	3.098,75	3.237,5	3.376,25
		100	7.130	7.595	8 060	8.525	8 990	9 455	9 920	10.385	10.850	11.315
3	15.500	50	3.565	3.797,5	4 030	4.262,5	4.495	4.727,5	4.960	5.192,5	5 425	5 657,5
		25	1 782,5	1.898,75	2.015	2.131,25	2.247,5	2.363,75	2.480	2.596,25	2.712,5	2.828,75
		100	6 578	7 007	7.436	7 865	8 294	8.723	9.152	9.581	10.010	10.439
4	14.300	50	3.289	3.503 5	3.718	3.932,5	4.147	4.361,5	4.576	4 790 5	5.005	5.219,5
		25	1.644,5	1.751,75	1.859	1.966,25	2.073,5	2.180 75	2.288	2.395,25	2.502,5	2.609 75
		100	5.980	6.370	6 760	7.150	7 540	7 930	8 320	8.710	9.100	9.490
5	13.000	50	2.990	3.185	3.380	3.575	3.770	3.965	4.160	4.355	4 550	4 745
		25	1 495	1.592,5	1.690	1.787,5	1.885	1.982,5	2.080	2.177,5	2 275	2 372,5
		100	5 612	5 978	6.344	6 710	7.076	7.442	7.808	8.174	8.540	8.906
6	12.200	50	2.806	2.989	3.172	3 355	3.538	3.721	3.904	4 087	4.270	4.453
		25	1.403	1.494,5	1.586	1.677,5	1.769	1 860,5	1.952	2.043,5	2.135	2.226,5
		100	5.198	5.537	5 876	6.215	6.554	6.393	7 232	7.571	7.910	8 249
7	11.300	50	2.599	2.768,5	2.938	3.107,5	3.277	3.196,5	3.616	3.785,5	3 955	4.124,5
		25	1.299,5	1.384,25	1.469	1.553,75	1.638,5	1.598,25	1.808	1.892,75	1.977,5	2.062,25

Upos. zas.		Wysł. lat	27	28	29	30	31	32	33	34	35
grupa	kwota	% %	76	79	82	85	58	91	94	97	100
		100	16.340	16.985	17.630	18.275	18.920	19.565	20.210	20.855	21 500
1	21.500	50	8.170	8 492 5	8.815	9.137,5	9.460	9 782,5	10.105	10.427,5	10.750
		25	4.085	4.246,25	4 407,5	4.568,75	4 730	4.891,25	5 052,5	5.213,75	5.375
		100	14 060	14.615	15.170	15.725	16.280	16.835	17.390	17 945	18 500
2	18 500	50	7.030	7.307,5	7.585	7.862,5	8.140	8.417,5	8.695	8.972,5	9.250
		25	3.515	3 653,75	3.792,5	3 931,25	4.070	4 208 75	4.347,5	4.486,25	4.625
		100	11.780	12.245	12.710	13.175	13.640	14.105	14.570	15.035	15 500
3	15.500	50	5 890	6.122,5	6.355	6 587,5	6.820	7.052,5	7.285	7.517,5	7.750
		25	2.945	3.061,25	3 177,5	3.293 75	3 410	3.526,25	3.642,5	3.758,75	3 875
		100	10.868	11.297	11.726	12.155	12.584	13.013	13.442	13 871	14.300
4	14.300	50	5 434	5 648 5	5 863	6.077,5	6 292	6.506,5	6.721	6.935,5	7 150
		25	2.717	2 824.25	2.931,5	3 038,75	3.146	3 253,25	3.360,5	3.467,75	3.075
		100	9.880	10.270	10.660	11.050	11.440	11.830	12.220	12 610	13 000
5	13.000	50	4.940	5.175	5.330	5 525	5.720	5 915	6 110	6.305	6.500
		25	2 470	2.567,5	2 665	2.762,5	2 860	2.957 5	3.055	3.152,5	3.250
		100	9.272	9.638	10.004	10.370	10.736	11.102	11.468	11 834	12.200
6	12.200	50	4 636	4.819	5 002	5.185	5 368	5.551	5.734	5.917	6 100
		25	2.318	2 409,5	2.501	2 592.5	2.684	2 775,5	2.867	2.958,5	3.050
		100	8.588	8.927	9.266	9.605	9.944	10.283	10.622	10.961	11.300
7	11.300	50	4.294	4 463.5	4.633	4 802 5	4.972	5 141,5	5 311	5.480 5	5.650
		25	2 147	2.231,75	2 316,5	2.401,25	2 486	2.570,75	2.655,5	2.740,25	2.825

U W A G I:

1) Nauczyciele szkół państwowych i publicznych, pobierający ostatnio w służbie czynnej uposażenie grup, podanych w Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663 z 1933 r. lub grup, podanych w Dz U. R. P. Nr 44, poz. 313 z 1938 r. — podlegają zaszeregowaniu do następujących grup, a mianowicie:

XI	lub	7	do	7
X	„	6	„	6
IX	„	5	„	5
VIII	„	4	„	4
VII	„	3	„	3
VI	„	2	„	2
V	„	1	„	1

2) W. w. nauczyciele nie mogą pobierać w 1949 r. zaopatrzenia emerytalnego więcej jak jak 10.000 zł mies.
wdowy zaś po nich nie mogą pobierać w 1949 r. pensji wdowiej więcej jak 5.000 zł mies.

Obowiązkiem każdego czytelnika
jest zasilenie funduszu prasowego „EMERYTA"!

UWIADOMIENIE

Niezależnie od wymaganego dla zweryfikowania uprawnień emerytalnych formularza, podanego w „Emerycie" Nr 21 str. 6, wysyła P. Z. E. do poszczególnych emerytów następujące wezwania:

W związku z wykonaniem postanowień art. 13, 14, 15, 17 i 18 ustawy z dnia 1 lipca 1949 (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304) Państwowy Zakład Emerytalny wzywa Obywatela do bezzwłocznego złożenie podania do właściwych ze względu na miejsce zamieszkania Obywatela, podczas okupacji niemieckiej władz administracji ogólnej o wydanie zaświadczenia, stwierdzającego zachowanie się Obywatela podczas okupacji niemieckiej oraz do Ministerstwa Sprawiedliwości o wydanie wyciągu z rejestru skazanych.

W złożonych podaniach należy prosić Ministerstwo Sprawiedliwości i inne w/w władze o przesłanie tak opinii jak i wyciągu z rejestru skazanych bezpośrednio Zakładowi Emerytalnemu, Warszawa, ul. Inflancka 6.

W podaniach kierowanych do władzy administracji ogólnej i Ministerstwa Sprawiedliwości należy podać dokładne dane personalne, a mianowicie imię i nazwisko, dzień, miesiąc i rok urodzenia, miejsce urodzenia, imiona rodziców i rodowe nazwisko matki, dokładne adresy zamieszkania podczas okupacji i adres obecnego miejsca zamieszknia.

O wniesieniu omawianych podań, należy pod rygorem wstrzymania pobieranego uposażenia emerytalnego natychmiast zawiadomić Państwowy Zakład Emerytalny z jednoczesnym podaniem dokładnego adresu władzy administracji ogólnej, do której Ob. skierował podanie o wydanie opinii.

W podaniu wniesionym tak do władzy administracji ogólnej, jako też do Ministerstwa Sprawiedliwości należy zaznaczyć, że danych określonych w podaniu Obywatela żąda Państwowy Zakład Emerytalny na zasadzie § 57 swego ustatutu (Dz. U. R. P. Nr 31 z r. 1934, poz. 276) i w celu wykonania postanowień powołanych na wstępie niniejszego pisma artykułów ustawy z 1 lipca 1949 r.".

Radzimy wszystkim wezwanym o mechaniczne sporządzenie odnośnych podań w trzech egzemplarzach z których jeden egzemplarz należy zatrzymać u siebie, drugi wysłać do odnośnej władzy listem poleconym, tj. do Ministerstwa Sprawiedliwości i do właściwej władzy administracji ogólnej (Starostwa powiatowego a w miastach wydzielonych do Zarządu Miejskiego jako władzy administracji ogólnej), trzeci natomiast przedłożyć listem poleconym Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu.

Na liczne zapytania osób repatriowanych ze wschodu, do jakich władz administracji ogólnej wnosić mają odnośne podania, oświadczamy, że w tej dziedzinie żadnych informacyj udzielić nie jesteśmy w stanie, a tak samo nie wiemy, do kogo należy wnosić podania o ile ktoś był wysiedlony z swego stałego miejsca zamieszkania i był zmuszony z powodu poszukiwania go przez Gestapo i S. S do stałego ukrywania się lub zakonspirowania.

Najlepiej pouczy petentów w takich wypadkach P. Z. E.

Redakcja

O naszym Schronisku

Długo namyślałem się czytając w „Emerycie" entuzjastyczne opisy Schroniska w Kamieniu Wielkim. Ot — piszą, — myślałem. — Nasz kochany Prezes ładnie pisze i najpospolitszą rzecz tak upiększy i wymaluje, że człowiek widzi ją w bajecznie kolorowych barwach, ale czy jest tam naprawdę dobrze? Że może tam być ładny pałac, piękny park, jeziora, gospodarstwo, — to jeszcze nie wszystko, co człowiekowi do życia jest konieczne. Pięknem się nie nasyci, grunt to zagadnienie, jakie tam utrzymanie? jakie stosunki wewnętrzne? jacy ludzie znajdują się w Schronisku? czy nie ma tam niesnasek między pensjonariuszami, zawiści, nieporozumień, plotek. Mam lat 74, lubię jedzie napisał, jeżeli się nie podoba, może Pan każdej chwili wrócić, do pozostania nikt Pana nie będzie zmuszał i nikt nie będzie miał pretensji z powodu wyjazdu.

Zlikwidowałem mieszkanie, sprzedałem graty, pojechałem i znalazłem się od razu w jakimś znanym mi miejscu, które chyba kiedyś wyśniłem: wśród przyjaznych, miłych, uprzejmych i życzliwych twarzy.

Dostałem osobny pokoik, schludny jasny i ciepły, cicho tu, swojsko i przytulnie, wikt smaczny, zdrowy i wystarczający, ludzie uprzejmi i sympatyczni a urok Schroniska nie tylko nie przejaskrawiony ale za słabo podmalowany.

spokój, tęsknię do niego, nikomu nie włażę w drogę, na nikogo krzywo nie patrzę, jestem wyrozumiały na cudze wady, gdyż wiem, że sam od nich nie jestem wolny. Może przeceniam siebie, ale wciąż mi się zdaje, że ze mną można współżyć, że nikomu spokoju nie zamącę i z każdym się pogodzę. Po śmierci żony uczułem się tak samotny i przygnębiony, taki nieszczęśliwy i nikomu niepotrzebny, że z przykrością patrzyłem na znane kąty, w których dziesiątki lat przeżyłem. Włóczyłem się po ulicach, do domu mnię nie ciągnęło. Po co tam pójdę rozumowałem? do czego? do gołych ścian? kto czeka tam na mnie? ani do kogo zagadać, poprostu obrzydło mi życie.

Zebrałem się na odwagę, napisałem do prezesa, tak poprostu, od serca; prosiłem o radę, zapytywałem, czy jest w Schronisku miejsce, jakie warunki przyjęcia? Czy nie będę żałował mego starego kąta, do którego już nie wrócę; co mnie czeka w Schronisku, jeżeli zostanę przyjęty

Odpowiedział, jak zwykle, odwrotnie, nie zachwalał wcale, nie koloryzował. „Niech Pan po-

Wystarczy spojrzeć na fragment parku wprost przed domem.

Te drzewa jakby w kwieciu, — to nie kwiaty, to złote liście prawdziwie polskiej jesieni, takiej samej pięknej jakim jest jesień życia tutaj, spokojnego, beztroskiego, jakie człowiek tylko wymarzyć sobie może. Wstanę rano, wyjdę na podwórze, obejrzę drób, kury, kaczki, gęsi, które odrazu ze mną się zaprzyjaźniły, zaglądnę do obory, do stajni, do stodoły, zobaczę jak krzątają się ludzie przy pracy z kierownikiem Schroniska Ob. Borowskim na czele; jeszcze człowiek nie obszedł wszystkiego, kiedy słychać gwizdek na śniadanie.

Po śniadaniu wychodzę do parku. Z własnej chęci i z zamiłowaniem do porządku usuwam z drogi suche gałęzie, obcinam suchary i wilki, zbieram nasiona kwiatów, i ziół leczniczych, owoce czarnego bzu. Przy zbliżaniu się do stawu zrywa się stado dzikich kaczek, wysoko w górze, nie poruszając skrzydłami szybują jastrzębie, polują na kaczki.

Wiewiórki śmigają z gałęzi na gałąź i znoszą

do skrytek wyłuskane z szyszek świerków nasiona. Nie boją się ludzi. Ciekawie przygląda mi się zając jeden, po tym drugi robiąc słupek.

W tym roku sucha jesień, więc nie ma grzybów, a ma ich być tu mnóstwo. Na wiosnę jak mówią, wozami wywozić można konwalie z parku.

Nadzwyczaj rzadkie okazy buków, wspaniałe świerki, graby i dęby; co dnia spotyka człowiek coś nowego, czego przed tym nie dostrzegł.

Nie wyobrażałem sobie, by emeryci umieli i mogli zdobyć dla siebie taki uroczy kątek, za gospodarować go i stworzyć przytułek dla bezdomnych, steranych wiekiem i pracą.

A. Konieczny.

Listy z Kraju

Zakopane: Nawiązując do apelu „Emeryta" Nr 20 o nadesłanie wykazu członków abonujących pismo „Emeryt" za pośrednictwem swoich Związków w celu uniknięcia wykorzystywania Redakcji przez ludzi, nie należących do żadnego Związku ani nie prenumerujących pisma, — jestem zdania, że zalecałoby się, by Redakcja odpowiadała tylko na te pisma, które kierowane będą do Redakcji przez właściwe Związki.

Redakcja nie może pójść na tę koncepcję, albowiem pośrednictwo takie wyklucza bezpośredniość komunikowania się czytelników z Redakcją wprost, pozbawiłoby ich prawa korzystania z tajemnicy listowej, ponadto przekonaliśmy się, że nie wszystkie Zrzeszenia załatwiają korespondencję bieżąco. Niektóre z nich potrzebują niejednokrotnie kilka a czasem kilkanaście dni na dalsze wysłanie czasem bardzo pilnych listów.

Łatwiej sporządzić na miejscu spis abonentów, aniżeli uciekać się do proponowanego środka pośredniczenia.

Kraków: Donoszę, że równocześnie wysyłam przekazem pocztowym pod adresem Administracji „Emeryta" kwotę tysiąc złotych z przeznaczeniem kwoty 500 zł na fundusz prasowy „Emeryta" i kwoty 500 zł na fundusz stypendialny imienia Prezesa Ob. Gizelli, dla którego żywię, za Jego długoletnią, ciężką i odpowiedzialną pracę w zabiegach o poprawę bytu emerytów, wdów i sierót głęboką wdzięczność i poważanie.

(—) Mendlowski, emer. pow. lekarz weter.

Administracja dziękuje serdecznie Szanownemu Ofiarodawcy za hojny dar.

Bydgoszcz: Członkowie Koła Emerytów Państwowych, Wojskowych, Wdów i Sierót w Bydgoszczy składają na ręce Szanownego Prezesa Zygmunta Gizelli w dowód wdzięczności za zasługi położone dla dobra emerytów, do Jego dyspozycji sumę 10.000 zł dziesięć tysięcy złotych.

Kochanym Bydgoszczanom dziękuję z całego serca za uznanie i za dar, który wprowadza mnie w poważne zakłopotanie, gdyż nie wiem, czym sobie zasłużyłem na składanie z Waszych, więcej niż szczupłych zasobów, — ofiary do moich rąk. Zapotrzebowań jest bardzo wiele, każde z nich jest ważne, trudno osądzić, które wymaga prędszego zrealizowania. W celu upamiętnienia Waszej ofiarności postanowiłem zakupić za całą kwotę książki do Biblioteki Schroniska w Kamieniu Wielkim a na każdej z nich zaznaczyć, że jest ona darem członków Koła Emerytów w Bydgoszczy.

Zygmunt Gizella

Tarnów: Za przykładem Związku Gliwickiego i licznych naszych zrzeszeń, które doceniają doniosłość celów społecznych tak w dziedzinie niesienia pomocy ubogiej młodzieży studiującej jak również w dziedzinie zasilenia funduszu prasowego „Emeryta", który jest jedynym organem informującym emerytów państwowych rzeczowo i ściśle — Zarząd Okręgowego Związku Emerytów Państwowych, Wojskowych i Samorządowych w Tarnowie przesyła niniejszym:

1. na Fundusz Stypendialny im Prezesa Gizelli . . . . 1.000 zł
2. na Fundusz Prasowy . . . . . . 1.000 zł
3. Związkowi Zrzeszeń w Warszawie normalną składkę miesięczną . . 1.800 zł

wyrażając równocześnie nadzieję, że chwalebny przykład Związku Gliwickiego po dokonanej częściowej regulacji naszych emerytur nie pozostanie bez echa i że Zarządy poszczególnych naszych zrzeszeń nie odmówią dalszego moralnego i materialnego poparcia Związkowi Zrzeszeń Emerytalnych w Warszawie — Praga, ul. Grochowska 342, tj. tej organizacji, której zawdzięczamy ustawowe uregulowanie problemu emeryckiego przez przywrócenie mocy obowiązującej artykułu 6 ustawy emerytalnej z roku 1923, gwarantującego nam wymiar uposażenia na równi z wynagrodzeniem zasadniczym pracowników państwowych w czynnej służbie, — w roku bieżącym w wysokości 50% a zwiększającej się sukcesywnie w latach najbliższych aż do ustawowej wysokości 100%.

Doceniając wysiłki Kierownictwa Związku Zrzeszeń i ogrom pracy włożonej w dzieło uregulowania problemu emeryckiego na drodze ustawowej wyrażamy Mu serdeczną podziękę za trud i poświęcenie i prosimy o dalszą opiekę, której w obecnym stadium organizacyjnym tak bardzo potrzebujemy i potrzebować jeszcze będziemy.

(—) Jan Madej
prezes Okr. Związku E. P. w Tarnowie

Imieniem wszystkich trzech funduszów składa Redakcja „Emeryta" piękne podziękowanie Zarządowi Okręgowego Związku Emerytów w Tarnowie na ręce czcigodnego Prezesa profesora Jana Madeja.

Cześć Wam!

Zarząd Koła Wrocław prosi swych członków o płacenie składek członkowskich czekami P.K.O. **na konto Nr VII-1439 Wrocław.** Za uwiadomienia o wpłacie potrąca P. K. O. tytułem kosztów pocztowych 10 zł. O tyle też należy przy przekazywaniu wpłacić więcej celem uniknięcia niedoboru przy zarachowaniu w kartotece.

Przesyłanie składek przekazami pocztowymi naraża Zarząd na trudności i koszty połączone z jazdą do dalekiego urzędu pocztowego.

OSOBISTE

Zarządowi Okręgowego Związku Emerytów w Rzeszowie składam serdeczne podziękowanie za nadanie mi godności członka honorowego tamtejszego Związku.

Zygmunt Gizella

Odpowiedzi Redakcji

Ob. Żywczyński: Art. 25 zabraniający emerytom zarobkowania został uchylony, może Obywatel przyjąć pracę bez obawy utraty emerytury.

Ob. Artur Brzegowski: Zaszeregowanie i obliczenie prawidłowe. Ob. jest emerytem punktowym, spensjonowanym przed 1 lutym 1934, wobec czego pobiera emeryturę w wysokości 92% według linkerowskiego systemu. Przeniesieni po tej dacie stali się emerytami złotowymi z uposażeniem 100%. Już z przyznanej kwoty 6.302 zł wynika, iż Ob. przeszeregowany został jako nauczyciel do III grupy uposażeń nauczycielskich. Lata służby ponad lat 35 nie mają wpływu na wymiar emerytury.

Ob. Kruszelnicka: Płaca nauczyciela w III grupie wynosi 15.500 zł miesięcznie. Emeryt za pełną wysługę lat otrzymuje 50% zasadniczej płacy pracownika czynnego tj. 7.750 zł.

Ponieważ Ob. spensjonowana została z zaliczeniem 32 lat służby otrzymuje zupełnie słusznie zł 7.052. Dlaczego niezadowolenie, przecież to znacznie więcej niż dotychczasowa kwota 3.000 złotych.

Ob. Maszyński. Dotychczas nie wyszło jeszcze rozporządzenie o zaliczeniu do wysługi emerytalnej lat spędzonych w niewoli, ani za czas okupacji. Przywileje, jakie nadawał order „Virtuti Militari" (dopłata pensji złotych w złocie, 80% zniżki kolejowe itp.) na razie nieaktualne. O powołaniu nowej Kapituły tego orderu nic nie wiemy.

Ob. Maria Wodzińska: Jeżeli Obywatelka udowodni, że mąż Ob. zmarł wskutek wybuchu bomby przy bombardowaniu miasta i to przez świadków, których zeznania ze skutkami odpowiedzialności karnej po myśli art. 140 k. k. przez notariusza lub przez Sąd zostaną uwierzytelnione, będzie Ob. pobierała nadal emeryturę, jeżeli nie, pensja wdowia zostanie zawieszona aż do 55 roku życia.

Szesnatoletni syn będący na utrzymaniu Ob. nie odegra żadnej roli, gdyż pensję wdowią przy jednym dziecku wypłaca się do czasu osiągnięcia przez nie siódmego roku życia.

Ob. Szwablewska: Rentę inwalidzką po 65 roku życia otrzymuje ten, kto nie nabył prawa do stałego zaopatrzenia z innego źródła, wdowa, pobierając zaopatrzenie emerytalne nie może pobierać równocześnie renty starczej.

Ob. Stefan Huk: O warunkach i możliwości zaliczenia lat pracy robotniczej wzgl. pracowniczej do wymiaru emerytury pisaliśmy obszernie w „Emerycie" z dnia 1 listopada br.

Ob. Kazimiera Norian: Jeżeli Ob. wybrała w swoim czasie emeryturę punktową jako korzystniejszą i o ile w terminie 30 dniowym od dnia otrzymania dekretu nie wniosła odwołania przeciwko obniżeniu grupy uposażenia, nie istnieje powód domagania się obecnie podniesienie do wyższego stopnia uposażeń.

Przyrzeczenie podwyższenia rokrocznie uposażeń emerytalnych o 10% aż do uzyskania stuprocentowego uposażenia zasadniczego otrzymaliśmy od sfer najkompetentniejszych. Zresztą przy każdej tabeli zaopatrzeń emerytalnych podajemy w uwagach pouczenie, że w r. 1949 emerytura nie może przekraczać sumy 10.000 zł, tzn. że w roku przyszłym zastrzeżenie takie nie będzie miało miejsca.

Różne

Nadesłane: Knapczyk Józef, Maków Podhaleński Nr domu 654 prosi Czytelników „Emeryta" o podanie adresu: Mariana Gottwalda, wzgl. jego żony Zofii lub syna Zdzisława.

Zarząd Miejski st. m. Poznania Wydział Przemysłu i Handlu zawiadomił Związek Emerytów Państwowych ul. Młyńska 5, że emeryci w Poznaniu bonów mięsnych nie dostaną, natomiast każdy członek Związku za okazaniem legitymacji Związku otrzyma w poniedziałki i wtorki w najbliższym składzie mięsnym swego zamieszkania odpowiedn przydział mięsa.

Poznań, dnia 7 listopada 1949.

OD ADMINISTRACJI

Celem ustalenia nakładu „Emeryta" na I kwartał 1950 r. stosownie do akcji planowania prosimy prenumeratę za ten czasokres uiścić bezwarunkowo do dnia 15-go grudnia br. czekami P. K. O. Nr V-945, które dołączymy. Ze względu na akcję '.O', i duże koszty opłat pocztowych, papieru etc. prosimy Związki o zamawianie czasopisma zbiorowo dla członków miejscowych.

Równocześnie prosimy nadesłać imienne spisy prenumeratorów, którzy za pośrednictwem Związku będą otrzymywali czasopismo. W spisach należy zaznaczyć prenumerator stary — nowy, prenumerował z pominięciem Związku, przerwał prenumeratę itp.

Zbiorowe przesyłki wysyłać będziemy jak dotychczas na adresy zapodane przez Związki zwłaszcza, że pojedyncze numery nie dochodzą regularnie i często giną.

P. Kluzowski, Drezdenko: Przekazane kwoty 120 zł + 240 zł razem 360 zł zarachowano na poczet prenumeraty na rok 1949 — 330 zł, a pozostałe 30 zł na poczet I kwartału 1950 r. Kwotę 235 zł przekazał Pan na „Nalot Niemiecki" który został Panu wysłany.

P. Józefowicz, Hniszów: Prenumerata zapłacona do końca bieżącego roku.

P. Błoński, Namysłów: Zalega Pan z dopłatą do prenumeraty rocznej z kwotą 30 zł.

P. Matyszkiewicz, Konradowice: Na poczet prenumeraty rocznej wpłacił Pan 310 zł, zaległość wynosi 20 zł. Ustawy Emerytalnej drukować nie możemy ze względu na duże koszty nakładu.

P. Tymiński i P. Ejsmont, Otwock: Przyjęcie na stałe do Schroniska opisane jest w niniejszym numerze.

TREŚĆ NUMERU:

Nakład i własność Okręgowego Związku Emerytów Państw. w Poznaniu — Red. odpow.: Bronisław Baron.
Poznań, ul. Młyńska 5 Druk. Wydawnicza pod zarz. państw. Poznań, Strzałowa 2a — 507 — 5900 — XI. 49 — K · 393